

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1898/2023
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутвац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Стојан Новаковић“ са седиштем у Блацу, коју заступа пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5309/2022 од 22.02.2023. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5309/2022 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 247/2021 од 31.08.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништена су као незаконита решења тужене број .. од 20.08.2021. године, број .. од 23.08.2021. године и број .. од 13.09.2021. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5309/2022 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног, позивајући се на одредбе члана 403. и 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија тужене дозвољена, али да није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се описно указује у ревизији не може бити разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. став 1. ЗПП. Без значаја су наводи ревизије о учињеној битној повреди из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП од стране првостепеног суда, јер није учињена у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на неодређено време на пословима професора Налогом директора тужене од 25.06.2021. године свим професорима ... наложено је да до 30.06.2021. године доставе потребну документацију у сврху бодовања, а ради утврђивања запослених за чијим радом је престала потреба. Школски одбор тужене је именовано комисију која је спровела поступак и сачинила коначну листу запослених професора ... за којима у потпуности или делимично престаје потреба у школској 2021/2022. години (листа број 386/1 од 02.07.2021. године). На овој листи на 31. месту са 69 бодова налазила се ББ, док су се иза ње налазиле ВВ на 32. месту и тужила на последњем 33. месту са истим бројем бодова. Тужила је изјавила приговор против ранг листе наводећи да комисија није правилно применила критеријум из члана 34. ПКУ који се односи на остваривање бодова по основу броја деце на редовном школовању до 26. година старости, јер је по основу ћерке, која је у том моменту била редован студент ... факултета у Београду у статусу самофинансирајућег студента, требала да добије још један бод и тако оствари укупно 70 бодова. Решењем директора тужене број .. од 20.08.2021. године (које је исправљено решењем број .. од 23.08.2021. године) утврђено је да почев од школске 2021/2022. године престаје потреба за радом тужиле, те да ће јој радни однос престати 15.09.2021. године уколико не буде преузета са листе у складу са чланом 153. Закона о основама система образовања и васпитања. Против овог решења тужила је изјавила жалбу која је одбијена решењем Школског одбора тужене број .. од 13.09.2021. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом члана 34. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, који прописује критеријуме за утврђивање запослених за чијим је радом престала потреба, закључили да су оспорена решења туженог послодавца незаконита јер су заснована на ранг листи приликом чијег састављања нису испоштовани ти критеријуми. Становиште нижестепених судови је да је тужена морала да призна тужилу један бод по основу критеријума под редним бројем 7. из члана 34. наведеног ПКУ, а који се односи на број деце запосленог која су на редовном школовању до 26. година старости, с обзиром да је тужилина ћерка у моменту бодовања била на редовним студијама, без обзира на начин финансирања. Такође, чињеница да је тужилина ћерка у исто време студирала и радила (што је неспорно међу парничним странкама) по оцени нижестепених судови могла је да утиче само на другачије бодовање по критеријуму из тачке 5. који се односи на имовно стање запосленог и чланова његовог породичног домаћинства, а не на критеријум из тачке 7.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право, што се неосновано оспорава ревизијом тужене.

Наиме, одредбама члана 34. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, број 21/2015 и 82/2020) прописани су критеријуми који се примењују у школским установама када је потребно утврдити запослене за чијим је радом престала потреба и

исти се вреднују у прописаним бодовима. Прописани су следећи критеријуми: 1. рад остварен у радном односу; 2. образовање; 3. такмичења; 4. предшколски допринос у раду; 5. имовно стање; 6. здравствено стање и 7. број деце предшколског узраста, односно деце на редовном школовању до 26. година старости.

Полазећи од наведених критеријума, Врховни суд прихвата као правилно становиште нижестепених судова да је тужилји требало признати један бод по основу редовног школовања ћерке млађе од 26 година, на који начин би тужилја остварила укупно 70 бодова и налазила би се на бодовној листи између 27. и 31. места, односно на месту изнад ББ и ВВ за које је утврђено да су имале по 69 бодова. На правилност овог становишта не утиче чињеница да је тужилјина ћерка била у статусу самофинансирајућег студента и у радном односу, јер те околности нису прописане наведеним Посебним колективним уговором као околности које искључују бодовање по критеријуму броја деце из тачке 7. Такође, у таквој ситуацији се не може сматрати да дете није на редовном школовању. Наиме, за редовно школовање (у конкретном случају студирање) није од пресудне важности да ли дете има статус редовног или ванредног ученика, односно самофинансирајућег студента, већ околност да се школовање одвија редовно, континуирано и без великих прекида. Тужена није доказала да је тужилјина ћерка евентуално заостајала или неуредно извршавала факултетске обавезе у смислу недавања испита, немарног понашања и занемаривања студијских обавеза, чиме би довела у сумњу редовност школовања као критеријум приликом бодовања запосленог у погледу пунолетне деце.

Сагласно наведеном, да је тужилји правилно признат један бод због детета млађег од 26 година које је на редовном школовању, она не би била утврђена као радник за чијим је радом престала потреба. Тужена при том није доказала да би и у тој ситуацији (са признатим додатним бодом) тужилја била последња на бодовној листи с обзиром на радни стаж професора који су били на листи изнад ње. Стога је по становишту овог суда правилан закључак нижестепених судова да су првостепено решење директора и другостепено решење школског одбора тужене донета повредом члана 34. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, без обзира што је испоштована процедура приликом бодовања професора

Из наведених разлога нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права, због чега је Врховни суд применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**